

mogočno za vselej, enaka neizogibna naloga je, da si enkrat za vselej zavaruje mir z južnim sosedom Italijanom.

Avstrijski generalni štab, ki je ob italijanskej meji svoje vaje letos imel, je oblak, kateri se počasi iz za gore dviguje v znamenje, da za njim še mnogo črnih in sivih oblakov stoji.

Slovenci smo uže do grla siti nadlegovanja, vednega rovanja lahonov mej nami, vednega hujskanja zoper naš narod; potreba se bliža, da se ohlade za vselej vroče glave, pokazati bo morala mogočna Avstrija, da ne trpi na meji nemira, strahovati bo treba tam, kder izvira rovarstvo da se pribori mir, da bô sovražnik čutil in nikdar več si upal dražiti ter stegati roke po ptujem blagu. Mogočna Avstrija ne sme trpeti, da si jej zobje šteje, ampak z mečem se mora braniti, le s tem se obvaruje nemirnih sosedov.

Volitve na Kranjskem.

24. junija so volile kmetske občine poslance v državni zbor.

Z izidom volitev smemo Slovenci zadovoljni biti, da, smemo ponosni biti na izgledno volilno disciplino našega naroda! Kakor en mož so stali narodni volilci za kandidate, postavljene od našega osrednjega volilnega odbora.

Dozdaj so nam došla sledeča poročila in telegrami.

I. Skupina Ljubljana-Litija-Ribnica.

1. Volišče Ljubljana. Oddanih je bilo 114 glasov, vsi za kandidata narodne stranke g. Karla Kluna.

2. Volišče Ribnica. Glasovalo je 44 volilcev, vsi za g. Karla Kluna.

3. Volišče Litija. Oddanih je bilo 78 glasov, vsi za narodnega kandidata centralnega odbora g. Karla Kluna.

Kandidat narodne stranke je torej z 236 glasi jednoglasno voljen.

II. Skupina Postojna-Logatec.

1. Volišče Postojna. Narodni kandidat g. Adolf Obreza je voljen tu in v Logatcu jednoglasno.

III. Skupina Kranj-Kamnik-Radovljica.

1. Volišče Kranj. Pri nas je bil voljen grof Hohenwart jednoglasno.

2. Volišče Kamnik. Tukaj je danes voljen bil grof Hohenwart jednoglasno.

3. Volišče Radovljica. Pri nas je grof Hohenwart dobil od 55 glasov 53, le dva nemška volilca iz nemškega Weissenfelsa nijsta zanj glasovala.

Torej je tudi volitev Hohenwartova skoraj jednoglasna.

IV. Skupina Novomesto-Krško-Črnomelj.

1. Volišče Novomesto. G. Viljem Pfeifer je tu voljen jednoglasno.

2. Volišče Krško. Narodni kandidat g. Pfeifer je voljen jednoglasno pri nas.

3. Volišče Črnomelj, G. Pfeifer je tu voljen jednoglasno.

Krško. V vseh treh okrajih izvoljen je g. Pfeifer jednoglasno. Dobil je 165 glasov.

V. Skupina Kočevje-Trebnje-Radeče.

1. Volišče Kočevje. Wurzbach je dobil od nemških Kočevarjev 34 glasov, grof Barbo od slovenskih Kostelcev 10 glasov.

2. Volišče Trebnje. Pri tukajšnji volitvi je dobil grof Barbo 41 glasov, Wurzbach samo 2 glasa.

3. Volišče Radeče. Grof Barbo je dobil 46 glasov, Wurzbach 2 glasa.

Trebnje. Izmej vseh 135 oddanih glasov je Barbotovih 97, Wurzbachovih 38. Zmaga je naša! Živila slovenska domovina!

Dovrševaje s temi telegrami poročilo o izidu volitev na Kresni dan, ne moremo lepšega konca tem veselim vrstam pridejati, nego da željo izrečemo, naj 30. t. m. tudi mestni volilci posnemajo rodoljubnost, discipliniranost in neustrašenost naših slovenskih volilcev po kmetih! (Slov. Nar.)

Dopisi.

Pulj, 9. junija.

Slavnost sreberne poroke Nj. Veličanstev, ki se je zavoljo neprijetnega vremena, in pa boleznj Nj. E. admirala, dolgo prenašala, vršila se je 25. p. m. v c. k. gozdniču (Kaiserwald) z jako sijajnim izidom. Lepa in obširna ravnica, skoraj sredi te goščave, bila je odičena z mnogobrojnimi avstrijskimi zastavami; okoli in okoli so bile nastavljene velike umize za goste, na sredi odri za odlične ozobe; za tombolo, telovadbo in pantomino, na straneh tih odrov ograjeni prostor za ples in dva kola (kukanja) z miljom pomazana, da se lahko do vrha ne pride, na vrhu teh kolov so bile privezane botelje, klobase, kokoši, sadje, in z denarjem napolnjena mošnica.

V znamenje početka te veselice so zagrneli na c. k. fregatti „Bellona“ strelj topov, na to so zaigrale tri muzike t. j. c. k. mornarice, tukajšnjega pešpolka Alemann in društva rokodelcev, c. himno, potem marš in odmarširale z velikim spremstvom veseliga ljudstva. Prišedši v gozdnič zadonele so zopet vse tri muzike c. himno, potem se je začela tombola, po tomboli ples, gimnastika, pantomina in streljanje v tarčo. Če tudi je bilo občinstvo mešano in iz vseh avstrijskih narodov, pripetila se ni najmanjša nerednost, ampak vse je bilo kakor bratje in sestre. Malo pred mrakom dvignejo se godbe svirajoč vesele komade proti mestu in za njimi vse občinstvo. Enake veselice se v Pulji še ni videlo.

Jedva so te slavnosti minole, ko se tretji dan žalostna vest v malo trenotkih po vsem mestu in okolici razglasi, da je Nj. E. c. k. admiral, baron Bourguignon, 71 letni starček, svoje časti polno življenje zaključil. Bourguignon je bil rojen na Českem, poveljnik Pulja in vseh trdojav okoli mesta, in edini admiral c. k. mornarice, povikšan na to stopnjo l. 1875 od Nj. Veličanstva

na c. k. ladiji „Schwarzenberg“, njegova prsa so bila odičena s prvimi avstrijskimi redi in svetinjami; imel je tudi več redov in svetinj drugih držav in častno sabljo prijeto od turškega sultana.

Mornarica in prebivalci Pulja so zgubili v njem enega najprvih dobrotnikov.

Te dni so osnovali tukajšni slovanski rodoljubi „bralno društvo“ obstoječe iz Slovencev, Hrvatov in Čehov, katero je že potrjeno, pa ne še odločen kraj v katerem se ima ustanoviti zavoljo tega, ker se je zopet druga prošnja na ministerstvo oddala, da se tudi vojakom to vdeleženje dovoli. Do zdaj ima društvo že veliko udov vpisanih, od kojih večidel Slovencev. Ako se prošnja tudi za nas vojake usliši, ni dvombe, da ne bi društvo dobro napredovalo, ker nas veliko že dolgo po tem želi.

V Bazovici, 23. junija.

Minolo nedeljo sta počastila našo vas na prijazno vabilo volilcev gg. Nabergoj in Gorjup. Ko ljudstvo to zve, nakopici se po maši v Urbančičevem borjaču precejšno število volilcev iz Padriča, Gropade in Bazovice okrog njih. G. Nabergoj pozdravi došle volilce in jim v kratkih besedah razvije vso parlamentarno delo minolih šest let v državnem zboru, ljudstvo ga je pazljivo poslušalo in radostno potrjevalo razno povdaranje; ker je upati, da bode sedajni državni zbor imel drugo lice, treba je da si izvolite takega moža, ki bode naše stranke.

Volilci so uže mej govorom zahtevali njega za poslanca, ker se je minolih 6. let dobro in izgledno boril za okolico, in zato mora še dalje biti poslanec.

G. Dolinar naslika potem v kratkih besedah sedanje stanje, govori o volitvah in živo pozivlja vse volilce, naj pridejo gotovo volit, nazadnje pa nazdravi g. Nabergoju, ki naj bo tudi vprihodnje državni poslanec, na kar volilci trikratnimi živio-klici navdušeno pozdravijo svojega poslanca in potem se je ljudstvo razšlo.

Čudne razmere vladajo mej nami; nismo še do dobra pozabili Majitija, uže nam priglavo delo sedanji okrajni načelnik Mirkovič, kterega smo do sedaj radi imeli, ali kar je gospa doma pri njem, obernelo se je vse na slabše, ljudje trdijo celo, da ona hlače nosi.

Godile so se uže marsiktere stvari, ktere naj objavim. Navada je povsod, da po ženitevanji nevesto k ženinu z godbo spremijo ter se v domači hiši nekoliko pogosté, tudi tukaj je bilo tako od nekda in bo še dalje. Godci so godli, g. načelnik pa je prišel branit to, da si v privatni hiši lahko vso noč ženitvanje traje, pa sramotno je odšel naš načelnik, kajti slišal je toliko, da, ako bi meni kdo toliko stvari rekel, pobral bi kopita in odšel tja v Bosno.

Policije nam ni treba v naši mirni vasi, saj je g. Mirkovič za ta posel prav živahen, časi ga spremlja ponoči še njegova boljša polovica po vasi v službenem nagibu; fantje povsod po vasi pojó ponoči, pri nas

to še radi slišimo, ker dokler fantje pojó, gotovo ni tatov blizu, ali on jih goni spat, če tudi nič hudega ne delajo, ker se o večernem zraku hlade, nedavno je nekega fanta gonil spat, a ta nalašč nij hotel iti in kaj je opravil? dolg nos mu raste, družega ne.

Izrazil se je baje ta gospod, da če „anzirati“ Bazovčane, ali gleda naj, da se mu ne zgodi kakor Majitiju, ki je pobral svoja kopita in odšel, a Bazovčani so še. Še nekaj smešnega: Fantje iz Gropade in Padriča so po noči peli v vasi, naš načelnik pošlje vsem vabila in res drugi dan pripoje vseh 52 k njegovemu stanovanju, vsak je imel vabilo za klobukom; ta jih potem graja, da ne smejo po noči peti; bil je prav velik raport, še celo gospa so bili zraven, ali poslal jo je baje eden fantov v kuhinjo k loncem, kakor pristuje.

Po groznej obravnavi „odmarširali“ so zopet pojoči domu, ljudstvo pa jim je ploskalo.

Pozabil sem še povedati, da pri onem ženitvanji je ukazal žandarmu, naj zveže nekoga, ali žandarm, ki je več v glavi soli imel nego Mirkovič, ni hotel tega storiti. Čudno je pri nas, da naš načelnik izvršuje pestno pravico. Milujemo ga, da nema več one dobrohotnosti, katero je prej kazal.

Bazovčan.

Kritični politični pregled.

Hvala Bogu, danes imamo vesele novice! Volitve v državni zbor se vršé i začetek je sijajen. Naši bratje na Kranjskem so stopili prvi na volišče, ter se vedli tako pošteno, tako častno, da bo 24 dan t. m. zlat dan v zgodovini kranjskih Slovencev. V treh volilnih okrajih kmečkih občin so bili narodni kandidatje z vsemi glasovi izvoljeni, v enem je dobil nasprotni kandidat 2 glasova od dveh Nemcev, v enem pa 38 izmed 135 od nemških Kočevarjev i dveh sleparjev judežev, ki sta zrela za verbo. Kranjska dežela je govorila, povedala je z volitvami, kdo je i kaj hoče; trdno upamo, da mesta ne preslišijo njenega glasu, da bela Ljubljano pokaže pri volitvi 30. t. m. da je vredna biti glava tako vrlemu narodu.

Tudi iz družih krajev poročajo telegrami, da liberalci tla gube i konservativci zmagujejo; na Českem so se porazumeli veliki posestniki ter konservativnej stranki 10 poslancev prepustili. Uže danes se vidi, da bode doslej vladajoča stranka v prihodnjem državnem zboru v manjšini. Pritiskanja in krivic bo kmalu konec, kmalu se začne povsod narodno življenje veselo razcvetati, Slovencem doslej sluga tujcem, bo svoboden na svobodnej zemlji.

Ves političen svet je pretresla vest, da je Napoleona tretjega edini sin, imenovan Lulu (Alojzij), zgubil življenje v Afriki. Šel je slave iskat v južno Afriko z angleško vojsko, katera se bojuje zoper zamurce Zulu imenovane. Tam so ga ti na necem ogledu zajeli, 18 krat z sulico probodli ter ga do

nazega slekli. Mrtvo truplo je angleška vojska dobila i na Angleško poslala. Ko je cesarica Eugeniya zvedela to nesrečo, pala je v medlevioe i poročala se, da tega udarca ne prebije. Pomenljivo je, da je to vest dobila na obletnico smrti mehikanskega cesarja Maksa, katere smrti je bil kriv Napoleon tretji. To je božja pravična kazen! Tako se je iznebila francoska republika največjega sovražnika; Napoleonidi pač ne bodo več krone nosili,

Razpor mej egiptovskim namenstnim kraljem i zapadnimi evropskimi vladami je do tega vzrastel, da je moral kralj odstopiti in vladu prepustiti svojemu sinu.

Domače stvari.

Volilni shod bode v Šklednji jutri v nedeljo 2 t. m. zjutraj po prvi maši; volilci iz I. okraja, ne zamuditi prilike in vdeležite se vsi, ker se bodo omenjale važne in koristne stvari za vas in vso okolico.

Po blagoslovu popoldne pa zraven Revoltelevo kapele v gostilni pri Jurji od II okraja. Vsi volilci iz Rocolja, Kadina, Lonjerja in Ketnare so prošeni, naj se vdeleže, kakor tudi drugi volilci okolice. Odbor političnega društva „Edinosti“.

Vabilo k veselici katera bo v nedeljo dne 29. junija 1879 v Rojanski čitalnici.

Spored: 1. „Petje“. — 2. Igra: „Svojeglavneži“. — 3. Tombola. — 4. „Društvena zabava“.

Začetek ob 7^{1/2} uri zvečer. — Vstopnina za neude 20 n. *Odbor.*

„Slovansko podporno delalsko društvo“ je imelo 15. t. m. svoj občni zbor, vdeležilo se je zboru precej delalcev in tudi nekaj odličnih gospodov iz Trsta. Voljen je bil odbor, ki bode posloval do zadnjega decembra; odborniki so: predsednik J. Dolinar, tajnik F. Grabrian, denarničar Fr. Žitko, št. Nadlišek, I. M. Purič, A. Križanec, J. Hafner, M. Črnivec, Fr. Kobal in A. Trobec, kateri se je pa odpovedal odborništvu.

Slovenski delalci v Trstu in okolici, pristopite v to važno in koristno društvo, ne poslušajte nasprotnikov, kateri Vam odgovarjajo, bodite zagotovljeni, da tukaj ni nobenega Sandrija, ki bi lovil z sladkimi besedami vaše krvave zasluge, ampak skrbelo se bode, da z vloženi denarji drug drugemu v nesreči pomaga, in da ima tudi Slovenec svojo zavetje, kar dosedaj ni bilo. Ude sprejema g. Fr. Žitko zraven Ohiozze (Corsia Stadion), št. 1. Čudno je, da se naše ljudstvo udaje rajši ptujcem in jim vse veruje, nego domačim znanim ljudem, da jih potem sleparija; takih zgubljenih ovčič je mej našimi domačimi delalci prav obilo, da mu ptujec neznan človek veliko obeča, uže je ves njegov, nosi mu denar in še druge v nesrečo vleče, kar nam je jasno kazala Sandrijeva pravda in pa še neko drugo društvo mej našimi domačini.

Slovenski delalci, ne bodite slepi, korist delajte na svoji družini, združite se v delalsko društvo, da prej začne svoje delovanje v vašo korist.

Slovensko trobojnico so uže večkrat na Proseku žandarji z droga sneli ter tako razburili ljudstvo in le mirnemu, potrpežljivemu vedenju Prosečanov se je bilo zahvaliti, da se ni kaj pripetilo. Da je Lukša slovenska trobojnica trn v očeh, to vsak ve, rajše bi videl laško trikoloro.

Tudi pri procesji na Proseku se je letos to godilo, da so žandarji zaukazovali slovenske zastave snemati, da niso zjutraj nič opaziti imeli, ko so jih ogledavali, še le potem je nastala nevarnost, ko so s tamšnjim zdravnikom govorili — čudno je to. Naj bode vsem Slovencem naznanjeno, da v privatni hiši je lahko vsaka zastava izobešana, le v krčmah in drnštvih tirja nek Gi-krov ministerski ukaz, da se ima zraven nenavadne zastave še cesarska izobesiti. Naj pride Lukša, Sindiči in žandarji iz Proseka v doljno okolico, videli bodo vse zastave sveta po kampanjah, to da dotaknoti se jih ne bodo smeli; kaj takega je mogoče le na Proseku, kjer kraljuje paša Lukša in njegova garda. Prosečan, ne spite več, saj smo vendar na svojej zemlji.

Trgovska firma, Pipan in drugi, je nehala, osnovala pa se je mesto nje in prevzela jo Milešič in Doleneč, dva zmožna in izvedena trgovca, oborožena z vsemi pripomočki duševne in materijalne potrebe. Priporočamo prav toplo omenjeno trgovino vsem Slovencem, da jo podpirajo s tem, da pri njej blago naročajo. Uže imeni kažete, da sta naše gore lista, posebno je vredna firma od naroda podpore, ker tudi za narod ogromno žrtvuje in zdatno koristi. Slovenci spomnite se Palacktjevega izreka: „Svoji k svojim“, in podpirajte s tem narod na obalih slovanske Adrije, da si materijalno opomoremo, in moremo duševno napredovati. Vsem č. č. g. g. župnikom, predstojnikom samostanov, kakor vsem kupčevalcem naj bo to v toplo priporočbo, postrežen bode vsak pošteno, urno in po nizki ceni.

Naskok „Cittadina“ od minole nedelje na politično društvo „Edinost“ znači lahonsko svojat, koliko pojma ima v naših razmerah. Udriha na levo in desno v besnosti, toda dobil je le „Cittadino“ in lahonski patroni po ustih. Podika vso agitacijo in delovanje našega društva Ljubljani, kakor bi tako onemogli bili, kakor lahoni, da si morajo le vsi v Videm obračati in tam rovarske instrukcije prejemati. Dopisun iz Istre naj ve, da mi dobro znamo, da se ne čuti domačega na naših slovanskih tleh, da pride čas, ko ne bode več Slovan podlaga vaši peti, ampak na boljše se oberne in morda predno kdo misli. Kadar bodo še naši nasprotniki hoteli o naših razmerah pisati, naj se prej dobro podučé in naj ne govore ko slepec o barvah. Mi smo uže sposobni sami v naši hiši gospodariti, ne potrebujemo, do nam bi ptujci po rodu

in načelih vsiljevali svojo neznosno kulturo in običaje.

Istrski kmet, kateri je bil doslej le zaničevano orožje v lahonskih rokah, začel se je gibati i otresati jarem, ki ga je žulil, da se je bogu smilil. V prihodnje pa uže sami poskrbimo, da se znebimo lahonskih begov.

Hajdrihovi „Jadranski glasovi“ se uže tiskajo in za mesec dni zagledajo beli dan. Kdor pozna Hajdrihove skladbe, ktere se posebno v izvorni popolnosti in pravi umetnosti odlikujejo, moral bode priznati, da bi bila velika škoda, ako bi taki zakladi pozgubljeni in pozabljeni ostali. Priporočamo vsem prijateljem lepega petja, naj se naroče pri založniku g. V. Kosovelju v Trstu, in naj mu svoje naslove pošljejo, kakor tudi dijaki, kateri na počitnice otidó, da se jim „Glasovi“ točno na pravo mesto odpošljejo.

Sprehodni vlak mej Trstom in Korminom je počel po prav nizki ceni voziti. Iz Trsta odhaja o polu treh popoldne in se vrača o polu dvanajstih zvečer.

Trihine. Tukajšno c. k. namrstništvo je priobčilo svarilo, ker se je dokazalo, da se je mnogo amerikske svinjine uvozilo v Trst, naj ljudstvo, ki ne pozna nevarnosti, svinskega mesa ne je surovega, ampak pripravljeno kuhano ali pečeno, ker z vročino se pokonča ta škodljiva žival, ki se zaredi v mesu, ter povzročuje bolezen in tudi smrt.

Orožje ni igrača. Nek finančni stražnik je čistil svoj revolver, radovedni dacar ga je gledal, revolver se sproži in krogla mu je prestrelila vrat.

Razne stvari.

Zalovanje na dunajskem cesarskem dvoru po umorjenem princu Ludviku Napoleonu bode vsled najvišjega ukaza trajalo skozi 10 dni od 23. junija do 2. julija.

Napoleoni imajo, kar so začeli sloveti, v svoji rodbini nesrečo. Vsi, kolikor jih zgodovina imenuje, umrli sa na ptujem: Napoleon I., je v prognanstvu umrl na atoku Helena v atlantiškem morji. Napoleon II. Reichstadski, naj bolj priljubljen mej vsemi Napoleonidi, poginol je tako rekoč v ječi na tujem. Napoleon III., ko je po burnem življenji iz ječe ubegnol, zasel je stol francoskega cesarstva, in prognan po bitki pri Sedanu umrl je ko begun na Angleškem. Napoleon IV. mladenič v nojlepših letih, kteremu se je francoska krona lesketala, ubit je bil od divjakov Zulu v južni Afriki, v neslavnem boji.

Ta huda osoda je tudi njegovo mater Eugeno tako zadela, da je zblaznela. Osoda se maščuje, to je star pregovor, in žalostna smrt Napoleona IV. spominja nas smrti slavnega cesarja Maksa, katero je zakrivil Na-

oleon III.; blaznost Eugenije pa blaznosti Šarlote, blage žene cesarja Maksa. — Kako očito se je tu pokazala božja pravica!

Kustoca. Ta vas ima v zgodovini velik pomen, toliko za Italijo, kolikor za Avstrijo. Na sv. Ivana dan 24. t. m. je bila blagoslovljena koščenica ubitih vojakov leta 1866, v pričo bivšega španjskega kralja Amadeja in drugih laških veljavnih oseb. Avstrijo je zastopal general grof Thun, poveljnik na Tirolskem, in drugi višji častniki. Laški zastopnik Villa je govoril in povdarjal, da je do sem bil boj starih sovražnikov, a danes imata drugo nalogo, namreč boj za civilizacijo in koščenica padlih vojakov preganja vsak črni oblak na političnem obnebj.

General Thun pa je rekel, da v tem grobu kosti padlih vojakov oznanjujejo prijateljstvo in mir mej obema vladama in narodi. Koliko je bilo tu iz srcá govornega, tega ne bomo preiskavali, ker poznamo razmere obeh vlad. Nesrečna avstrijska politika je zakrivila, da na tisoče dobrih vojakov gnoji italijansko zemljo ter da je na milijone denarja izvrženega bilo.

Ker svobodo ljubimo, zato ne zavidamo naših sosedov, da so si priborili zedinjenje in svobodo, le to bi trebalo, da je tudi drugim narodom ne kratijo.

Na sv. Ivana dan je bilo 10 let, kar so se merili z Italijani naši vojaki pri Kustoci, vsak bode rad čul, ako povemo, da so se bili ko levi, avstrijska armada pod poveljem višjega vojvoda Albrechta je imela samo 90 tisoč mož, a laška armada je bila za 30 tisoč mož močnejša, imela je 120 tisoč vojakov, grozovit je bil boj, nobeden nij hotel odjenjati, da je na večer naša vojska zmagala. Italijani sami trdijo, da bi bili mogli oni zmagati, ker so imeli dosti več moči, nego Avstrijci, pa dobro vodstvo višjega vojvoda je pripomoglo Avstrijcem k zmagi.

Marsiktera mati in marsiktera žena joka še danes za svojimi dragimi, ali osoda nema srca. Kar je Avstrija pustila v Italiji, kar bi bila uže davno brez prelivanja krvi morala pustiti, pridobi na jugu, kajti nje prava in zdrava naloga je, kulturo na jugu širiti, tam ima Avstrija svoje delo in tam je nje poklic.

Kakor se je prej vse protivilo in z vsilo delalo, da se obdrži Lombardija in Benečansko, in vendar ni bilo mogoče, prav tako bode osramočena ona mažarsko-nemška stranka, ktera se brani in protivi jugu, kteri se vendar le Avstrije oklene. Sosednjeji Italiji naj bode Kustoca v poduk in večni spomin, da se Italija sama nikdar ne more meriti z avstrijskim junaštvom.

Listnica uredništva.

G. g. dopisnikoma iz Škednje in Bazovice. Tacih dopisov nam ni mogoče spre-

jemati, ker naš namen ne more biti, podpihavati in prepire buditi; svetujemo spravljaljivost i mirno poboganje.

Zahvala.

Izrekam presrečno zahvalo vsem znanecem in prijateljem, kateri so mojemu nepozabljivemu očetu

Jakobu Dermanu

skazali pri sprevodu zadnjo čast.

Pri sv. Ivann, 28. junija 1879.

Anton Derman.

Poslano.*

Dragi starešina! Splošna misel vseh Škedencev je bila, da ste Vi prav tak, kakor ste se izrazili sami v pričo nekaterih mož, kar ste v resnici tudi večkrat z svojim vedenjem kazali, vendar se nobeden ni upal Vam očitati tega, zakaj, ker vsak zna, kaj ste, in mi dobro znamo, da sami sebi prištevate mnogo zaslug, mi pa ne znamo za nobeno ves čas Vašega življenja. Mi bi Vam svetovali, da v prvi priliki, ko se snidemo, nam razodenete svoje zasluge, da bomo znali vas slaviti. Ker dobro znate zaničevati druge može, ki jih za nič vredne imate, zakaj ne stopite na čelo, posebno zdaj o priliki, ko se snuje društvo, da pokažete svoje vednosti, da bomo mogli po vaših predlogih in nasvetih delati; kaj takega niste nikoli storili, zato Vam moramo reči, da se le zato povzdigujete, ker ste denarničar, kar je lahko vsak, dokler mu drugi denarje nosijo in si prizadevajo, da denar raste; po Vašem trudu bili bi vedno na istem mestu, tedaj dragi nam, ker veste, da vse občinstvo zna, da zarad Vas bi bilo vse nič, saj molčite, in ne kratite dobrega imena možem, ki so se nekoliko potrudili za blagor občinstva, ker na tak način kratite pogum še tistim, ki so pripravljene žrtovati čas in trud za naš blagor, posebno našemu sedajnemu načelniku, ker reči se more, da se v nobenem poslu ne morete ž njim meriti, razen bogastva, in vendar ste poskušali pri mnogih priložnostih mu čast kratiti. Mi pošujemo Vas kakor vsakega družega moža, in še preveč, pa vendar Vam moramo reči, ne delajte več tako, ker na tak način delate nezlogo. To naj bo v svarjenje Vam, dragi starešina, in vaši trojici.

V Škednji, 10. junija 1879.

Več Škedencev.

* Za sestavke pod tem naslovom je uredništvo le toliko odgovorno, kolikor mu postava nalaga.